

Formanden (Kraabe): De stillede **Ændringsforslag** have først kunnet omdeles imorges, og de kunne altsaa kun komme til Behandling under Forudfatning af, at Thinget dertil giver sit Samtykke. Hvis der imidlertid ikke sker nogen Indsigelse derimod, anser jeg dette Samtykke som givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de stillede **Ændringsforslag** samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes under Forhandling under Et.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Efter den Anledning, som 1ste Behandling af Sagen gav, have Forslagsstillerne med deres Benner overvejet, hvorledes vi skulde stille os lige over for Ministeriets Modstand mod § 3 i Lovforslaget, og vi ere da komne til det Resultat, at Loven uden denne Paragraf dog altid har nogen Betydning, hvorimod Fastholdelsen af Paragrafen lige over for Regjeringens Modstand ikke vil føre til noget virkeligt Resultat, især da det jo gjælder om Sagens hurtige Fremme. Efter at vi derfor ifølge Sagens Stilling have maattet opgive denne Paragraf i Lovforslaget, og efter at vi have haft en Konference med Regjeringen, for at sikre os dens Bistand til Sagens Fremme i den Stikelse, som saaledes kunde antages at være i Overensstemmelse med Udtalelserne ved 1ste Behandling, have vi tilladt os at omarbejde § 1 til de 3 i det omtalte **Ændringsforslag** først nævnte Paragrafer, idet vi have holdt os til den Redaktion, som de forskjellige Kommunallove maatte kunne siges at gøre nødvendige for de forskjellige Kommunalbestyrelses Bemyndigelse. Af § 2 have vi udfiklet Bestemmelserne om Paaligningen og Laanene i to særskilte Paragrafer. Jeg tror nu imidlertid, at Retten til Paaligning nok kunde have været undgaet, thi jeg antager, at naar Kommunalbestyrelserne ville benytte Loven, ville de i Reglen benytte dens § 6, og i hvert Fald ville de, naar de ikke have disponible Midler, benytte den nu foreslaaede § 6, som gaar ud paa, at de Penge, Kommunerne ville anvende i Lovens Diemed, kunne de indtil det Beløb, som er nævnt i Paragrafen, hvilket vistnok vil være tilstrækkeligt, faae til Laans af Statskassen. Det vil ikke volde dem særlig Besvær, da der er foreslaaet, at Laanbeviserne skulle udstedes uden Brug af Stempel-papir, og at Laanene skulde være rentefri, samt først ville være at tilbagebetale inden Udgangen af 1880. Denne Indrømmelse fra Statskassens Side har Betydning for det paagjældende Diemed og navnlig for den hurtige Anvendelse af Loven. Den som § 3 foreslaaede nye Paragraf, som ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, gaar ud paa, at der skal gives Amtsraadene den Bemyndigelse, som nævnes deri, til at yde Tilskud til enkelte, stærkt

bebyrdede og uformuende Kommuner i Lovens Diemed. Naar man ikke har medtaget den oprindelige § 4 i det nu foreliggende Forslag, som sagde, at disse Understøttelser i ingen Henseender skulde betragtes som Fattigunderstøttelse, ligger det deri, at den Maade, hvorpaa Understøttelserne ere foreslaaet givne som Bidrag til Bestyrelserne for de Fattiges Kasser eller Understøttelsesforeninger i Kjøbenhavn, medfører som givet, at de ikke kunne betragtes som Fattigunderstøttelse. Efter Lovforslagets nuværende Affattelse vil altsaa den oprindelige § 4 være overflødig. I Overensstemmelse med Udtalelser, der bleve fremsatte ved første Behandling, er der i Stedet for den § 4, som udgaar, tilføjet en ny Paragraf, som bestemmer, at denne Lov træder i Kraft den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den bekendtgjøres, udgives. Loven vil da, ændret saaledes fra vor Side, komme til at omfatte i de 3 første Paragrafer, hvad der angaar Sogneraadene og Amtsraadene, dernæst i § 4 Byraadene, i § 5 Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og i § 6 samtlige Kommunalbestyrelser, saa vidt angaar Laan til dem alle i Genhold til Lovens Diemed, og endelig i § 7 Lovens Krafttræden. Altsaa paa Grund af, at vi have medtaget Amtsraadene og den Bemyndigelse, der kan være at give de forskjellige Kommunalbestyrelser, har Loven faaet denne Udvikling og denne nærmere Bygning. Idet jeg antager, at den ærede Indenrigsminister ikke blot her i Salen, men ogsaa andetsteds vil hjælpe Loven frem hurtigst mulig, skal jeg anbefale Loven til velvillig Modtagelse i den Stikelse, hvori vi nu have forelagt den i vore **Ændringsforslag**. Maaffe jeg maatte endnu tilføje, for saa vidt jeg ikke siden faar Leilighed til at tage Ordet, at, naar vi nævne som dem, der kunne faae Understøttelse, dem, der antages ellers at ville blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet, have vi selvfølgelig forstaaet det indenfor de samme Grændser, som nu er faktisk Tilfældet med „de Fattiges Kasses“ Bestyrelses Virksomhed. Det angaar selvfølgelig ikke blot dem, der have fast Ophold i Kommunen og have været der saa længe, at de ere forsørgelsesberettigede, men selvfølgelig angaar det Alle i Kommunen, der trænge i den Forstand, her er nævnt, uanset hvor deres eventuelle Forsørgelsessted vil være. Dette er Reglen for „de Fattiges Kasses“ Bestyrelses Virksomhed, og skjøndt jeg har set udtalt i Bladene, at Understøttelsesforeningen i Kjøbenhavn udelukker dem, der ikke have haft fast Ophold i Kommunen i 5 Aar, antager jeg dog, at, for saa vidt Kommunalbestyrelsen foranlediges af denne Lov til at støtte Understøttelsesforeningen i dens gavnlige Virksomhed, at denne saa vil udvide Grændserne for Virksomheden derhen, at Hjælps Tildelelse paa samme Maade som i de øvrige Kommuner bliver afhængig af, ikke om Bedkommende har haft længere eller kortere fast Ophold i Kommunen, men af, om Bed-